UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rev: Et Eximii Patris P. Francisci Aloysii Kamperger E Societate Jesu Ss: Theologiæ Doctoris ejusdémque olim in Carolo-Ferdinandæa Universitate Pragensi Professoris Publici & Ordinarij Dein ...

Kamperger, Franz Alois

Eystadii, 1705

Articulus III. An Natura Angelica sit intra eandem speciem multiplicabilis? & defacto multiplicetur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-84291

Visual Library

naturam, transmitto non multiplicari specie. *Ad* 1. *Confirm. Resp. neg. Conseq.* Cùm enim quælibet natura creata sit finita, nulla illarum seorsim tam perfectè repræsentat bonitatem divinam infinitam, quàm multæ creaturæ simul: unde congruebat plures dari in Uniuerso species naturarum, tum corporearum, tum incorporearum. *Ad* 2. *Resp.* Naturas Angelicas per hoc differre specie, quòd una sit perfectior & excedens, altera imperfectior & excessa in eodem genere (aut certè per hoc, quòd una natura habeat prædicatum, vel prædicata essentialia notabiliter diversa ab altera, tametsi æqualia, quamvis à nobis designari in particulari non possit, quænam sint illa.

Artic. III. *An natura Angelica sit inter eandem speciem multiplicabilis, & defacto multiplicetur?*

Resp. Si distinctio purè numerica non necessariò provenit à materia, esse multiplicabilem, & defacto multiplicari. Prob. 1. pars. Quia posità hac hypotesi, nulla adferri potest probabilis ratio repugnantiæ, neque est fundamentum aliter discurrendi de multiplicabilitate Angelorum, quàm rerum aliarum intra eandem speciem, ipsíque PP. (etiam illi, qui Angelos docent penitus esse immateriales) supponere videntur possibiles esse Angelos ejusdem speciei, distinctos solo numero, inter quos Damasc. lib. 2. Fid. cap. 3. *de essentia*, inquit, *an æquales inter se, an dispares sint Angeli? haud quaquam compertum habemus, &c.* Supponit ergo possibile esse, ut pares sint inter se. Imò infra cap. 7. docet: *Angelum, dæmonem, hominem esse speciem infimam*, adeóque sentire videtur Angelos defacto non distingui specie, sed tantùm numero. Quod idem tenere videntur alij quidam PP. apud Suarez hìc lib. 1. cap. 12. n. 1. Tametsi contrarium verosimilius videatur esse propter dicta art. præcedente. Cæterùm, quid de principio distinctionis purè numericæ sentiendum sit, & num illa unicè & necessariò à materia, an verò aliundè sumi possit, ac debeat, quæstio est metaphysica, de quâ fortè oportuniùs aliàs.

Prob. 2. pars. Quia non solùm multiplicatio generum vel specierum, sed etiam individuorum intra eandem speciem (supposito quòd ea sit possibilis) pertinet ad perfectionem & ornatum universi, ut patet in rebus corporeis. 2. Quia hoc pertinet ad ornatum aulæ DEI, summi Principis ut in ea non solùm inveniantur diversorum ordinum ministri, sed etiam intra eundem ordinem plures sibi similes, & æquales: major enim absolutè est varietas duplicis generis (qualis est specifica & numerica) quàm tantùm unius, qualis est sola specifica; præsertim cùm plures Angeli, tanquam ministri aulici, deputentur à DEO ad ministeria æqualia & ejusdem ordinis; est autem quodammodo congruentius uti paribus ad paria, imparibus ad imparia. Unde etiam falsum est, quod ait quidam Recentior, majorem fore ornatum & varietatem in aula Principis, si ad latus Regis esset multitudo aliorum & aliorum Officialium, sicut longè augustior est hortus, in quo nulli essent duo flores solis individuis distincti, quia ut dixi, major est varietas, ubi dantur plura genera varietatum (v. g. specificæ & numericæ) quàm ubi unicum v. g. sola varietas specifica. 3. Quia hoc spectare videtur ad majorem conjunctionem & vitam socialem Reipublicæ Angelicæ, cùm amicitia faciliùs conservetur inter æquales, quàm inæquales, magísque natura propendeat in amorem similis, quàm dissimilis juxta illud: *Omne animal diligit sibi simile.* Eccles. 13. Licèt enim inter Angelos beatos conjunctio animorum sufficienter conciliari possit per rectam rationem, certum tamen est, ad hoc facilè & delectabiliter præstandum multùm adjuvare similtudinem inter amantem & amatum, ut in hominibus patet. 4. Quia inter beatos dantur aliqui omnino æquales & similes sibi quoad dona gratiæ & gloriæ, ut supponunt omnes de parvulis decedentibus post baptismum; cur non ergo etiam inter Angelos dentur quidam omnino sibi æquales, quoad dona & perfectiones naturæ. 5. Quia cùm præviderit DEUS multos Angelorum peccaturos, videtur consentaneum fuisse ipsius sapientiæ & bonitati, plures creare in singulis speciebus, nè species plurimæ Angelorum ex toto perirent. 6. Sicut inferiora elementa sunt ornata plantis & animalibus, & cælum sidereum stellis, ita cœlum empyreum ornatum est Angelis, ergo sicut in plantis & animalibus, & probabiliter in stellis, inveniuntur multa ejusdem speciei, ita verosimiliter in Angelis. 7. Quod incorporibus incorruptibilib⁹ est quantitas molis & magnitudinis, hoc in substantijs incorruptibilibus incorporeis videtur esse numerus & multitudo; atqui corpora cælestia non constant meris partibus integrantibus heterogeneis, & dissimilaribus, ergo neque substantiæ incorporeæ incorruptibiles meris individuis essentialiter & specificè diversis. 8. Natura Angelica est quoad modum essendi DEO propinquior, quàm humana; atqui in DEO sunt plures Personæ unius naturæ etiam numero unius; ergo cùm hoc repugnet in creatis, debebunt saltem dari in Angelis plures personæ unius naturæ specie, cùm hoc detur in hominibus.

Sed

Sed contra I. Si Angeli possent differre solo numero, vel illi, qui sic differrent, essent omnino similes in omnibus prædicatis per se & necessariò convenientibus, vel essent in aliquo hujusmodi prædicato dissimiles. Non primum: quia non essent perfectè intelligibiles, & per se nominabiles nomine mentali proprio; non secundum: quia, quæ sibi sunt dissimilia in aliquo prædicato necessario & per se conveniente, hoc ipso differunt specie, ergo &c. *Confir.* Formæ non ordinatæ ad ullum subjectum, quales sunt Angeli, non possunt differre per ordinem ad subjectum, sed si differunt, debent differre in ratione formæ, præscindendo ab omni subjecto: sed omnis differentia, quâ formæ differunt in ratione formæ præscindendo ab omni ordine ad subjectum est necessariò differentia specifica, ergo &c. 2. Formæ intellectivæ, ut sunt Angeli, non ordinatæ ad materiam, non possunt per se differre, nisi in ratione formæ intellectivæ; sed differentiæ in ratione formæ intellectivæ desumuntur ex diverso modo intelligendi, sicut differentiæ in ratione figuræ desumuntur ex diverso modo figuræ, ergo Angeli non possunt per se differre, nisi per differentias ex diverso modo intelligendi; sed differentiæ desumptæ ex diverso modo intelligendi sunt specificæ, sicut differentiæ desumptæ ex diverso modo sentiendi, sunt specificæ formarum sensitivarum, ergo &c. *Resp.* Hoc argumento, ejúsque Confirm. non impugnari assertam conclusionem: solùm enim probant principium distinctionis merè numericæ non posse haberi ab entitate formæ intrinseca, sed à materia, vel ab ordine ad materiam, de quo aliàs. Nostra autem conclusio est: naturam Angelicam esse solo numero multiplicabilem, supposito quòd distinctio merè numerica haberi possit in rebus ab intrinseco, & non tantùm à materia. Ratio ulterior est: quia in hypothesi nostræ conclusionis (quòd nimirum distinctio numerica non desumatur unicè à materia; vel ab ordine ad materiam) necessariò alterutrum admitti debet, aut quòd stante omnimodâ similitudine in prædicatis necessarijs possint aliqua distingui solo numero, adeóque discerni inter se & nominari proprio nomine, aut quòd non omnis dissimilitudo in prædicatis necessarijs sufficiat ad distinctionem specificam. *Similiter ad 1. Confir. R. neg. Min.* Contrarium enim hîc & nunc utrimque supponimus: distinctionem videlicet numericam non provenire præcisè ab ordine ad subjectum, adeóque non omnem differentiam, quâ differunt formæ, præscindendo ab ordine ad subjectum, esse specificam. *Idem est ad Confirm. 2.* Cùm enim supponamus posse res differre solo numero per entitatem suam intrinsecam, supponimus etiam posse duas formas intellectivas, aut sensitivas aliquomodo differre, in modo intelligendi, & sentiendi, quin differant specificè.

II. Natura Angelica est suprema & nobilissima pars Universi; atqui partes superiores & nobiliores Universi perfectiùs participant bonum Universi; bonum autem Universi est ordo: ergo natura Angelica perfectius participat ordinem, quàm reliquæ partes Universi; atqui ea, quæ participant ordinem per se & intrinsecè, perfectiùs participant ordinem, quàm quæ participant ordinem per accidens, & extrinsecè; ergo natura Angelica participat ordinem per se, & non per accidens. Atqui ea, quæ differunt specie inter se, habent ordinem per se: differunt enim essentialiter & intrinsecè penes majorem & minorem perfectionem: species enim rerum sunt sicut numeri, quorum unus excedit vel exceditur ab altero; quæ verò differunt solo numero, habent tantùm ordinem per accidens, quia non differunt inter se essentialiter, & per prædicata intrinseca, sed tantùm per principia individuantia, quæ sunt accidentia naturæ specificæ extrinseca; ergo natura Angelica non multiplicatur solo numero, sed tantùm specie. *Confirm.* Ordo specificus, cùm sit ordo per se & essentialis, est perfectior, quàm ordo numericus, qui est tantùm ordo per accidens; atqui Angelus, cùm sint pars nobilissima Universi, convenit ordo, qui est nobilior, ergo, &c. 2. In corporibus cælestibus tantùm datur ordo per se, non autem per accidens: omnia enim corpora cælestia differunt inter se specie, neque dantur in eis plurima individua ejusdem speciei, sed tantùm unus sol, una luna, &c. idque non ob aliam causam, quàm quia sunt nobilissima pars mundi corporei, & quia sunt incorruptibilia, & quia ordo per se, sive diversitas specifica perfectior est, quàm diversitas numerica, sive ordo per accidens ergo à pari, vel fortiore idem dicendum de Angelis. 3. In Angelis datur perfecta dilectio: atqui perfectiùs se diligunt, si omnes specie inter se differant, quàm si solo numero: tantò enim amor est perfectior, quantò respicit bonum universalius, ordo autem per se, sive differentia specifica est bonum universalius, quàm ordo per accidens sive differentia numerica, quia differentia specifica est bonum totius Universi, differentia numerica tantùm est bonum privatum unius speciei, ergo omnes Angeli differunt inter se specie, non autem solo numero. *Resp.* Hoc argumento rursum impugnari hypothesim nostræ Conclusionis, quàm utrimque supponimus, non autem conclusionem hypoteticam: procedit enim Conclusio in hypotesi, quòd differentia purè numerica non desumatur necessariò penes ordinem ad materiam, vel aliquid extrinsecum,

cum, sed desumi possit à principijs rei intrinsecis, cujus contrarium assumitur in argumento, unde probatio non est ad propositum. *Resp. 2. Dist. 1. subsumpt.* Ea quæ participant solùm ordinem per se, perfectiùs participant ordinem, quàm quæ participant solum ordinem per accidens; conc. quæ participant ordinem tum per se, tum per accidens; nego. Perpectiùs enim participatur ordo, si participetur omni modo, quàm si unico. Adde hoc ipso, quòd Angeli sint pars Universi, non esse tribuendum illis modum participandi ordinem, qui modus secundùm se est nobilissimus, & perfectissimus, sed qui est melior universo; melior autem est, qui servat proportionem cum reliquis partibus Universi. Cùm ergo in rebus corporeis Universi inveniatur ordo & specificus, & numericus, neque implicet in facta nostræ Conclusionis hypotesi, hunc utrumque ordinem inveniri in rebus incorporeis, idem rectè dicetur de Angelis, quod de rebus corporeis, cùm credibile sit, mundum incorporeum factum esse cum quadam proportione ad mundum corporeum. *Respond. 3. disting. alteram partem Min.* Bonum Universi est ordo solus per se & specificus; neg. uterque, & specificus, & numericus; conc. Ratio patet ex dictis pro Concluſ. ubi pluribus modis ostensum est ordinem numericum esse bonum Universi. *Similiter Resp. ad 1. Confirm.* Ordo specificus est ordo perfectior, quàm solus ordo numericus; conc. quàm uterque simul sumptus; neg. ordo enim numericus, suppositò specifico, servit tum ad ornatum majorem aulæ misticæ, tum ad majorem conjunctionem naturalem animorum inter Angelos, tum ad majorem simpliciter varietatem Universi, ut patet in rebus corporeis, continétque meliorem proportionem cum ministerijs Angelorum, ut dictum est. *Ex quo etiam patet ad 2. Confirm. negatâ enim Minor. dist. probat.* Ordo per se, seu differentia specifica est bonum universalius, quàm solus ordo per accidens seu differentia numerica; conced. quàm differentia numerica, seu ordo per accidens, sumptus unà cum ordine per se, negò. *Eodem modo dist. in. ulterior probatio.* Adde, quòd etiam differentia numerica sola interdum possit esse perfectior specificâ & majus bonum universi, tunc nimirum, quando individua solo numero differentia sunt speciei valde perfectæ, è contra individua specie differentia sunt in speciebus longè minùs perfectis. Quis enim neget perfectius quid esse, majúsque bonum universi duos Seraphinos, numero tantùm differentes, quàm Angelum & Archangelum diversos specie? *Ad 2. Confirm. Resp. 1. neg. antec.* nam licèt probabile sit, unum cælum differre specie ab altero cælo, vel unum Planetam ab alio, de stellis tamen firmamenti non est improbabile, vel omnes, vel saltem plures differre solo numero, cùm id neque repugnet, neque oppositum ex nullo effectu constet, neque sint multiplicandæ species rerum absque positivo & probabili fundamento. Et licèt daretur, etiam hæc sidera omnia differre inter se specie, certum est tamen partes illorum, uti & sphærarum cælestium esse similares, & homogeneas. Cùm ergo, quod in corporibus cælestibus est quãtitas molis, & magnitudinis, quæ consurgit ex partibus, hoc in substantijs incorporeis sit multitudo & numerus, credibile est, quòd sicut corpora cælestia inter se specie differunt, singula autem constant partibus similibus & homogenes, ita inter ordines Angelorum detur differentia specifica, & simul quilibet ordo constat individuis essentialiter similibus, & solo numero distinctis. *Resp. 2. admissâ anteced. neg. Causalem illius.* Ex ea enim sequitur, etiam animas hominum differre ab invicem specie. Causalitas ergo vera, & simul disparitas, cur corpora cælestia non multiplicentur numero, sic verò Angeli, est: quia in corporibus cælestibus multitudo individuorum solo numero differentium compensatur satìs per singularem ipsorum magnitudinem, efficaciam, & motum constantem circularem: corpora enim illa ordinantur ad integritatem Universi, & ad influendum in sublunaria, quod æquè bene fit ab unico corpore v. g. Solari, valde magno, efficaci, & circumeunte totam terram, quàm à pluribus solibus minoribus minúsq; effcacibus, quorum unus uni, alius alteri parti mundi inferioris corresponderet. In Angelica verò natura nihil est, quod compenset multitudinem individuorum solo numero differentium: ulilitates enim, quas Angeli adferre debent Universo (putà, ut constituant unam aulam DEI mysticam, unam Rempub. intimâ amicitiâ conjunctam, &c.) non possunt ita congruè præstari ab Angelis, nisi multiplicatis inter eandem speciem individuis. 2. Quia in corporibus inanimatis & homogenes distinctio individuorum fit per divisionem continui, nec aliter in illis distinguitur multitudo individuorum ab unico, nisi per unionem vel carentiam unionis continuativæ (si enim ignis *A*, & B continuetur, fit ex duobus individuis unicum, & è contra, si discontinuentur, ex uno fiunt duo) adeóque unicum ejusmodi corpus, si ingentis sit magnitudinis (ut sunt corpora cælestia) æquivalet multitudini individuorum intra eandem speciem, & aliunde nonnunquam unio hujusmodi continuativa specialiter spectat ad perfectionem corporum quorundam, nimirum incorruptibilium, quallia iterum sunt cælesti: at verò in Angelis distinctio individuorum non

con-

consurgit ex divisione continui vel carentia unionis continuativæ, & ita unum individuum *A*ngelicum non æquivalet multitudini *A*ngelorum intra eandem speciem, nec suppositâ possibili multiplicabilitate illorum numericâ) ad perfectionem illorum pertinet ut unus non habeat sibi similem existentem alterum intra eandem speciem, sed potiùs è contra, ut dictum est. 3. Quia corpora cælestia ordinantur ad integritatem Universi, & influxus necessarios præstandos sublunaribus, juxta dicta, ad quem finem sufficiens fuit dari intra quamvis speciem individuum unicum: Angeli autem sunt intenti à DEO propter se, & ordinantur immediatè ad gloriam DEI, quæ cùm tantò magis augeatur, cæteris paribus, quâtò plura intra quamvis speciē dantur individua, non erat eadē ratio singulas species *A*ngelicas limitandi ad unicum individuum, sicut corpora cælestia, sed ratio potiùs erat faciendi oppositum, ut tantò major esset gloria DEI extrinseca. Denique de corporibus cælestibus ex nullo fundamento constat, plura eorum ordinari ad effectus proximos ejusdem rationis, sicut constat de *A*ngelis, quorum plurimi ordinantur ad ministerium idem, nimirum custodiam hominum, ex quo verisimiliter conijcitur, etiam eos inter se æquales esse, ejúsdemque rationis & speciei. *Resp.* 3. *neg. Conseq. & paritatem*: Licèt enim *A*ngeli secundùm esse naturæ sint incorruptibiles, sicut corpora cælestia, ac ita spectato præcisè statu naturæ puræ conveniens fortè fuerit non multiplicari illos in eadem specie, sicut corpora cælestia; sunt tamen ex se corruptibiles & defectibiles secundùm esse gratiæ, & statum supernaturalem; & ideo conveniebat produci plures ipsorum in eadem specie, ne quibusdam per peccatum deficientibus, periret tota species, quoad esse supernaturale gratiæ; sicut in rebus corruptibilibus secundùm esse naturæ, convenit multiplicari individua in eadem specie, nè uno deficiente & pereunte, tota species pereat secundùm esse naturale.

III. Multiplicatio individuorum intra eandem speciem ordinatur tantùm ad conservationem speciei, nè scilcet intereunte unò individuò, intereat tota species, atqui hoc locum non habet in *A*ngelis, qui sunt incorruptibiles; ergo. *Confirm.* Si aliqui *A*ngeli convenirent specie, maximè convenirent, qui sunt ejusdem ordinis: atqui hi non conveniunt specie, cùm teste Dionysio de cæl. hier. inter eos, qui sunt ejusdem ordinis, alij sint primi, alij medij, alij ultimi, species autem non prædicetur de aliquibus suis individuis priùs, de alijs posteriùs, sed de omnibus æqualiter, ut dicitur 3. Metaphysic. ergo. *Resp:* 1. *neg. Maj.* Ordinatur enim multiplicatio numerica præterea ad majorem ornatum & dignitatem corporis politici, animorum conjunctionem, varietatem Universi, manifestationem majorem bonitatis, & providentiæ, & aliorum, quæ supra dicta sunt. *Resp.* 2. Multiplicatio individuorum intra eandem speciem, quæ fit per emanationem unius individui ab alio, ordinatur ad conservationem speciei, &c. conc. Ideo enim igni *A* indita est vis generativa ignis B similis, ut propagetur species, quæ aliàs uno individuo deficiente, tota deficeret, unde etiam multiplicatio per viam hujusmodi propagationis invenitur in solis rebus corruptibilibus, quia in solis his subest tale periculum. Multiplicatio individuorum quæcunque, etiam ea, quæ fit per simultaneam productionem plurium individuorum (qualis est multiplicatio *A*ngelorum) nego: hujusmodi enim multiplicatio ordinari potest præterea ad fines diversos, de quibus jam dictum est, habétque locum in substantijs incorruptibilibus. *Resp.* 3. Multiplicatio individuorum ordinatur tantùm ad conservationem speciei, secundùm esse naturæ neg. Vel secundùm esse naturæ, vel gratiæ, conc. Cùm ergo Angeli sint ex se corruptibiles quoad esse gratiæ, potuit à DEO authore gratiæ ordinari multiplicatio illorum intra eandem speciem ad conservationem ejusdem speciei, quoad esse gratiæ, nè scilicet uno individuo secundùm esse gratiæ per peccatum deficiente, tota species sic deficeret; sicut ab eodem DEO, tanquam authore naturæ, multiplicatio individuorum in rebus quoad esse naturæ corruptibilibus ordinatur ad conservationem speciei quoad idem esse naturæ. *Ad Confirm. Resp.* Quosdam Angelos ejusdem ordinis & chori convenire, quosdam differre specie: primum patet, ex dictis enim constat, quosdam Angelos convenire in specie, ergo vel maximè ij, aut omnes, aut aliqui, qui sunt ordinis ejusdem, cùm minimùm à se distent & diversitas ordinis in Angelis fundetur in diversitate essentiali, & quidem notabili ipsorum. Secundi verò ratio est: quia sequeretur non dari nisi novem species, sicut non dantur nisi novem chori, sive ordines Angelorum, quod est incredibile: eædem enim rationes, quæ Angelos probant multiplicari specie, probant eosdem, si non multò ampliùs, certè non minùs specie multiplicari, quàm res corporeas, quarum sunt plurimæ. Ex quo etiam patet locum Dionysij allegatum non sic accipiendum esse, tanquam ordo quivis Angelorum in tres species atomas, primam, mediam, infimam distinguatur (sequeretur enim non plures quàm 27. universum dari species Angelorum) sed quòd quisque ordo dividatur in tria genera vel species sub alternas, primam mediam, ultimam, & hæ rursum in pluri-

mas

mas ſpecies atomas, iſtæ verò in innumera propè individua, ſolo numero differentia.

IV. DEUS, qui eſt infinitè perfectus, ita eſt ſe ſolo ſibi ſufficiens, ut nec ſpecie, nec numero poſſit, vel indigeat multiplicari, è contra res corruptibiles, ita ſunt imperfectæ, & inſufficientes ſibi & alijs, ut poſſint vel indigeant & ſpecie & numero multiplicari, ergo Angeli, qui ſunt medij inter DEUM & res corruptibiles, habent quidem minorem ſufficientiam, quàm DEUS, ideóque debent ſpecie multiplicari intra idem genus, & ſimul habent majorem ſufficientiam, quàm corruptibilia, & ideo non indigent, neque poſſunt multiplicari numero intra eandem ſpeciem. *Confirm.* Angelus eſt perfectior quovis corpore: atqui corpora cæleſtia ita ſunt perfecta, ut totam ſuam perfectionem petant habere ſimul à principio ſuæ exiſtentiæ, & conſequenter ut nihil ſit ſuæ naturæ extra ipſa, ſed tota perfectio tali naturæ, ſeu ſpeciei debita reperiatur in uno individuo; ergo à fortiori talis eſt Angelus, ergo ſi darentur plura individua angelica, unum eorum haberet eandem prorſus perfectionem, quàm alterum, quod eſt fruſtraneum. *Reſp. neg. Conſeq.* Quia major ſufficientia, quam habent Angeli, tum ad eſſendum, tum ad operandum præ rebus corruptibilibus, ſatis ſalvatur per hoc, quod in eſſe & operari non dependeant ab ullis partibus eſſentialibus, vel integralibus, ſicut corruptibilia, ſed poſſint per entitatem indiviſibilem elicere operationes perfectiores, quàm corruptibilia, partibus conſtantia. Adde, hoc argumento probari, Angelos etiam ſpecie minùs poſſe multiplicari, quàm corruptibilia, cùm ſicut multiplicabilitas ſpecifica in impefectione & inſufficientia, ita major multiplicabilitas, fundari videatur in majori imperfectione & inſufficientia, ſequela autem eſt contra plerosque Theologos, docentes multò plures dari ſpecies Angelorum, quàm rerum corruptibilium. Imò probaretur, Angelos nullo modo ſpecie, ſed tantùm numero multiplicari poſſe, quia Angeli etiam ſunt medij inter DEUM, & corpora incorruptibilia, habentq; majorem ſufficientiam, quàm iſta, adeóque non indigent multiplicari ſpecie, ſicut corpora incorruptibilia, habent tamen minorem ſufficientiam, quàm DEUS, & ideo ſaltem poſſunt multiplicari numero. *Ad Confirm. Reſp.* 1. *neg. Minor. & ſuppoſitum.* Quòd enim inter corpora cæleſtia, non dentur plura individua ejuſdem ſpeciei, non oritur ex eorũ perfectione, cùm anima rationalis ſit perfectior corporibus cæleſtibus, & tamen multiplicetur in eadem ſpecie, ſed alijs ex cauſis, quarum nonnullas attigimus in Reſp. 2. ad 2. Confirm. 2. argumenti. *Reſp. 2. neg. alteram Conſeq.* Licèt enim quodvis individuum angelicum habeat eandem perfectionem eſſentialem & ſpecificam, tamen per conſortium alterius ejusdem ſpeciei, acquirit aliquid, quod non habet ſe ſolo, nimirum quòd conſtituat unum corpus politicum, & aulam DEI myſticam, cujus varietas conſiſtit partim in ſimilitudine membrorum & aulicorum. 2. Quòd acquirat aptitudinem activam & paſſivam ad colendam arctiorem amicitiam, quæ faciliùs initur inter partes. 3. Quòd conferat ad conſervationem ſpeciei, quoad eſſe ſupernaturale, nè uno per peccatum deficiente, tota ſpecies deficiat. 4. Quòd cum majori congruitate obeat officium ſimile officio alterius, &c.

QUÆSTIO QUARTA.

DE

INTELLECTU, COGNITIONE

ET

OBIECTO COGNITIONIS

ANGELICÆ.

ARTICULUS I.

An Intellectus & Cognitio Angeli diſtinguantur realiter ab Eſſentia Angeli.